

disse ledige Tavlepenge, der saa i en anden Paragraf henvises til at samles i de fri Fattiggasser. Her maa jeg standse et Øjeblik og rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, og det er dette: Der tales i dette lille Lovforslag i § 3 om „Kommuner“, hvor der ingen fri Fattiggasser findes, og den højtærede Minister nævnte i saa Henseende Kjøbenhavn. Det er mig ogsaa vel bekendt, at vi aldrig have haft nogen Fattiggasse her i Kjøbenhavn, men jeg kan ikke læse Loven af 8. Marts 1856 anderledes, end at i alle andre Kommuner i Landet skal der være en Fattiggasse, for saa vidt som overhovedet alle Kommuner i Landet have haft disse Tavlepenge, der bleve ledige i det Øjeblik, Loven af 1856 udkom, og da bleve puttede i de fri Fattiggasser. Det er jo ikke en Tilfældighed, at der den 8. Marts 1856 er fremkommet to betydelige Love, og det under den samme Ministers Ægide, nemlig den egentlige Skolelov og dette lille Appendiks om de fattiges Kasser. Skoleloven gjorde disse Indtægter ledige, og Loven om de fattiges Kasser gav dem atter en Plads. Det er ikke det eneste Punkt, hvor man kan skelne et vist Sammenhæng. Det gælder ogsaa, hvor der er Tale om den Virksomhed, som kan udfoldes af denne Kasse. Der nævnes, at der kan ydes efter Hensynet til Trang, men ogsaa, at der kan ydes efter vedkommendes Behov, hans Tryk af Undervisningen af Børn, af Skolebørn. Dette tyder ogsaa hen paa et vist Sammenhæng mellem de 2 Love, Skoleloven og Loven om de fattiges Kasser. Det var nu kun en Parentes.

Naar jeg straks betegnede det saaledes, at dette lille Lovforslag vilde væsentlig forandre Karakteren af Institutionen de fri Fattiggasser, fremkommer Forskellen først og fremmest derved, at de fattiges Kasser oprindeligt hvilede paa frivillige Bidrag. Det var frivillige Bidrag, hvad der ydedes i Kirkerne i Tavlepenge og i de fri Bøsser, og det var frivillige Bidrag, der nævnes i § 2, hvor der tales om, hvem der ellers vil give noget til de fattige. Det samme er Tilfældet i § 7, hvor det endnu nævnes som en frivillig Ydelse, hvad der ved Tinglæsning af Dokumenter om Ejendomssalg ydes forud for Tinglæsningen — det kaldes i ethvert Tilfælde frivilligt, men er maaske kun frivilligt med nogen Modifikation. Det staar saaledes fast, at de fattiges Kasser fra først af ere baserede udelukkende paa frivillige Bidrag. Dermed staar i nøje Forbindelse, at Administrationen af disse de fattiges Kasser

er overladt til 3 Mænd, valgte af hele Befolkningen i Kommunen, for saa vidt den har Valgret til Kommunalbestyrelsen. Bestyrelsen overlades til dem, og det uden andet Ansvar og anden Kontrol end den, at Regnskabet aarlig skal forelægges Kommunalbestyrelsen. Der er ikke Spor af, at der efter Forelæggelsen kan ske nogen Anke, eller af, hvorledes en Anke skal afgøres, for saa vidt den sker. Det er et ligefremt Tillidsforhold mellem dem, som yde disse frivillige Bidrag, og de 3 Mænd, de have valgt. Dette Regnskab er ikke undergivet nogen anden Kontrol end den, at alle kunne gøre sig bekendte dermed, og det er fuldstændig korrekt, naar det alene er frivillige Bidrag, disse 3 Mænd have at bestyre. Men ganske anderledes bliver Forholdet, naar man nu i stort Maal vil udruste de fattiges Kasser med Bidrag fra det offentlige Side, Bidrag fra Sognekommunerne og fra Statskassen. Jeg vil da henstille, om det er muligt, at en saadan Administration og Kontrol kan vedblive, det forekommer mig utænkeligt. Dertil kommer, at den næstsidste Paragraf i Lovforslaget ganske simpelt sløjer den hidtil gældende Bestemmelse: at Bidrag fra Kommunekassen til de fattiges Kasse kun kan ske med Amdtsraadet Samtykke. Det er nemlig gennem denne ene Bestemmelse, at der hidtil har kunnet udøves nogen Kontrol med de fattiges Kasser, idet da selvfølgelig et Amdtsraad naar som helst kan forlange at se, hvortil man har brugt Midlerne i de fri Fattiggasser, før det giver Kommunen Tilladelse til at give Tilskud. Altsaa, man forandrer fuldstændig de fri Fattiggassers Karakter, naar man føder dem med offentlige Midler, men man lader staa uforandret de gamle Bestemmelser med Undtagelse af denne ene, som er den eneste, hvorigennem der kan udøves nogen Kontrol med Anvendelsen af den fri Fattiggasses Midler. Det forekommer mig, at det er ganske umuligt, at dette Lovforslag kan gaa i de Klæder. Jeg skal ikke trætte det ærede Ting med yderligere Bemærkninger derom, men kun sige, at jeg meget vil anbefale, at Lovforslaget bliver prøvet i et Udvalg, før det kommer videre.

Jeg er forberedt paa at møde den Indvending, at de fri Fattiggasser ikke nu for Øjeblikket leve alene af frivillige Bidrag. Det er fuldstændig rigtigt. Jeg udtrykte mig ogsaa før saaledes, at ved Loven af 8. Marts, hvorved Institutionen fremkom, var den baseret alene paa frivillige Bidrag. Men nu er der jo kommet